

מירי אלוני ואמה

והוריהם. מירי טענה במסיבה, שנערכה מאחרי הקלעים, כי אמה הרבה יותר יפה ממנה, ויכולה היתה עצמה להיות זמרת מצליחה לו היו לה הזדמנויות מתאימות.

הורי יגאל בשן

בתי ומשה בשן, בני המושב נחלה ליד רחובות, היו אף הם אורחים בהצגה בה משתתפים עדנה פלידל, אברהם מור והשחקנית החדשה חנה לסלו, הדנה בנושא החותנות. יגאל עצמו לא היה במסיבה, נמצא בחו"ל עם אשתו מיקה, בתו של איל-הספנות יעקוב מרידור.

גם פרופסורים מסוגלים לאבד את השליטה בעצמם. זה קרה לפרופסור רייז שישון, אחד הפקידים הישראליים הישנים ביותר של הבנק הבינלאומי בווינגטון. ששון, השוהה בישראל בחופשת מולדת, הגיע למישרד הפנים בתל-אביב כדי להאריך את תוקף דרכונו. כאן הגיע לדלת המישרד, טרקה סקידה את הדלת בפניו, כשהיא מודיעה: "המישרד סגור." ששון, שהיה לבוש במכנסים קצרים וכלל לא נראה כמו פרופסור, לא שלט בעצמו, שלח את ידו לעבר הפקידה כדי לסטור לה. הפקידה טענה כי חבט בפניה. הפרופסור טען כי רק "ליטף אותה". קמה מהומה גדולה. למרות צעקותיו של ששון: "אני פרופסור! אני פרופסור!" הוזמן ששון, שחקר את ששון על הפרשה.

ח"כ יגאל הורביץ

החליט להביע את הודותו עם מתחילי שכם, והביא להם ברכות מכונית עשרות שקיות שוקו קר מהמחלבות אותן הוא מנהל. אולם עוד לפני שהגיע למקום ההתנחלות בסבסטיה, נתקל הורביץ במחסומים השונים בייחסי צה"ל, אשר עמדו בשמש החמה, חילק להם את השוקו, והגיע אל המתנחלים בידיים ריקות.

בפני מצב בלתי-נעים עמד עיתונאי מעריב ישראל הראל, המקורב לחוגי המתנחלים, אשר הוזמן עלידם לכתוב את ההתנחלות. הראל הצטרף אל אחת השיירות, אשר עברו עם גיפים ומשאיות דרך ואדיות ודרכי עפר משובשות. הרס את מכוניתו בדרך-לא-דרך, ונאלץ לחזור לתל-אביב בטרם.

בטלוויזיה צבי גיל, ידוע כי מנהל מחלקת החדשות

שונא טלפון מושבע. כאשר מסלפנים אליו, הוא מבקש ממוכירתו לומר כי הוא איננו, אלא-אם-כן השיחה היא מאחד הממונים עליו. השרד מנשנה ר"ו מצא דרך להתגבר על פחדו של גיל מפני הטלפונים. כשהוא מתקשר עם גיל, הוא מבקש מהמזכירה להעביר את הטלפון לשלוחה של גיל, ור"ו לסגור אותו. רק אחרי שהיא עושה כן, מצלצל ר"ו בשנית, ואז נאלץ גיל עצמו להשיב לטלפון ולדבר.

העברית של חברת הכנסת (ר"צ) מרשה פרידמן אינה משופרת ביותר, ושינואר תיה גורמות לעיתים לטעויות המצחיקות את חברי סיעתה. פרידמן קיבלה מיכתב מאשה תרשבת חיפה, המתלוננת על עוולות שעשה לה בית הדין הרבני בעת התליכי הגירושין שלה. פרידמן העבירה את מיכתב למזכיר סיעתה, וינתן דיבבה, בצרוף פתק עליו כתב בה: "תעבור על המיכתב הזה על מנת לראות עם יש משהו שאנו יכולים לעשות בשביל האשה הזאת — היא נראית לי נדפכת."

ראש עיריית תל-אביב שלמה (צ"צ) "להט"ס ביר השבוע, מדוע הוא בדרך תמיד בדרך הטובה ולא בדרך הרעה. סיפר צ"צ: "אצל ידיד אחד שלי היה תלוי בחדר שלט: בחר בדרך הטובה, כי בדרך הרעה יש צפיפות רבה."

ראש עיר אחר, ראש עיריית ירושלים, כרי קולק, השתולל מכעס כאשר תושבי שכונת גילה בירושלים הפגינו, בשבוע שעבר, מתחת לחלון דירתו ברחוב רשב"א. במחאה על כי נותק זרם החשמל בירושלים, קולק מילא דלי מים כדי לשפוך אותו על המפגינים ורק התערבותה של אשתו תמר מנעה ממנו צעד קיצוני זה.

מסתבר כי התערבותה אשה בעבודת הבעל, תמיד גרמת לצרות. לילה להט, אשתו של שלמה להט רצתה לעזור לבעלה, והמליצה בפניו על ידידה טובה שלה, רותי ניר, כעל מוכירתו האישית. אולם ניר, שהיתה לפני כן מפקדת כלא הנשים נווה-הירצה, השליטה בבית העירייה את מישרד-האסירות המפורסם שלה, והתלוננת מצד העובדות צוננת חות המבול על שולחנה של ראש-העיר.

ביוזמתו שנערך השבוע ברדיו בין דוברי הקואופרטי

ביום לתחבורה דן ואגד, בניין קו השירות בין רמת-השרון לרמת-אביב, עליו רבים שני הדין קואופרטיבים, הפתיע דובר דן אהרון שני את המאזינים. כשאמר: "אותי לא מעניין איזה צבע יהיה לאוטובוסים, העיקר שיהיה שירות לרמת-השרון." רק כעבור דקה של שתיקה הוסיף שני: "ובתנאי שהם יהיו של דן."

באשמת מתן שוחד. שובינסקי התייחס להנחה אותה העניק לרבה זמיר, רעייתו של אלוף (מיל.) צבי ("צביקה") זמיר. "רנה כליכך נחמדה," אמר שובינסקי, "אז נתתי לה הנחה."

את מיצוות כיבוד-אב מילא בשבוע שעבר עורך הדין יומון הארץ, גרעין סאמט לגבי אביו, העיתונאי שמעון

ישראל פלד

ראש עיריית רמת-גן עורר סנסציה קלה, כשהגיע למסיבה בלויית צעירי רה יפהייה. רק לאחר שכל הנאספים ניסו לחחוט ממנו מי היא ידידתו החדשה, אזר אחד מהם עוז ושאל אותו. בחיך השיב פלד: "זו בתי, ושמה חן." חן היא סטודנטית לרפואה בירושלים.

סאמט. האב, שהיה שנים רבות עיתונאי בהארץ ויצא לפנסיה, החליט כי הוא רוצה לחזור לעבודה העיתונאית. ר"ו פנה אל בנו. סאמט הקציב ל-אביו טור קבוע בשם עניינים קטנים שהם גדושים. והחזיר אותו לעבודה עיתונאית.

סיבה טובה, מדוע נתן הנחה גדולה באחד המיקרים בהם ניתנו הנחות בקניית מכור ניות סוסיתא, השמיע באוזניו ידידים, מי שהיה בעליו של מיפעל אוטוקרס יצחק שור בינסקי, העומד עתה לדן

עוזי נרקיס

מנהל מחלקת הקליטה והעליה בסוכנות היהודית, הגיע להצגה יחד עם רעייתו אסתר, בתו של דויד הכהן, עיפנות ניכרה בו, ובמשך ההצגה צנח ראשו על הכסא והוא בילה את רוב הזמן בשינה עמוקה.